

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010809
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818010809.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému S. M., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom H., K. XXX/X, pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 12. augusta 2019, sp.zn. 2T/159/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. augusta 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného S. M. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

R. T. a prokurátora

Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 12. augusta 2019, sp.zn. 2T/159/2018 bol obžalovaný S. M. uznaný vinným pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej ústnej dohode, ktorá bola uzatvorená medzi obžalovaným a poškodenou E. P. v bližšie nezistenom dni mesiaca marec až apríl roku 2017, v nezistenom čase a na bližšie nezistenom mieste v meste Prievidza, na základe ktorej následne obžalovaný od poškodenej E. P. pod zámienkou, že jej a jej priateľovi za finančnú čiastku vybaví prenájom bytu na dobu neurčitú, taktiež poškodenej a jej priateľovi vybaví zamestnanie v meste H., prípadne v okolí mesta H., vylákal finančnú hotovosť vo výške 4.400,- EUR, ktoré mu poškodená odovzdala dňa 25.04.2017 pred budovou VÚB banky, na ulici T. cesta v H., prenájom bytu ani zamestnanie nevybavil, pričom obžalovaný už pri uzatváraní dohody vopred vedel, že nemá možnosť pre poškodenú a jej priateľa vybaviť zamestnanie ani prenájom bytu, čím obžalovaný spôsobil poškodenej E. P. škodu vo výške 4.400,- EUR.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 277 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenej E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., A. XXX/X, škodu 4 400 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje čo do výroku o vine a tým aj o treste. Okresný súd v Prievidzi k uvedenému záveru dospel na základe výpovede poškodenej E. P. a jej vtedajšieho priateľa, svedka H. J. ml.. Uveril tvrdeniam poškodenej, pričom žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by on vybavoval pre poškodenú úver vo VÚB banke, resp., že by jej, prípadne svedkovi J. mal sľúbiť vybavenie prenájmu bytu, prípadne zamestnanie v meste H.. Od samého začiatku tvrdí, že osobu H. J. ml. poznal a poznal aj E. P.. Popísal za akých okolností sa s nimi spoznal, aj to, že títo od neho žiadali poskytnutie drobných pôžičiek v sumách od 20,00 € do 30,00 €. Dokonca v jednom prípade aj viac s tým, že mu tieto krátkodobé pôžičky vždy vrátili a je pravda, že mu vrátili vždy viac ako im požičal, čo mu vyhovovalo a nevidel na tom nič zlé, že si takto privyrobit. Ak by sa dostal do situácie, že mu pôžičku nevrátia, určite by im žiadne ďalšie peniaze nepožičal. To, že v období, kedy menovaným poskytoval

pôžičky, nemal stále zamestnanie, nie je dôvod na to, aby súd dospel k záveru, že nemal finančné prostriedky. Ako uviedol vo svojej výpovedi, býval u svojich rodičov. V uvedenom období brigádoval u svojho strýka a dokonca mal aj príjem z futbalu, nakoľko hrával za H.. Tieto finančné prostriedky boli len jeho, nakoľko doma nemusel nič platiť. Existenciu drobných pôžičiek v rámci svedeckej výpovede potvrdil na súde aj vypočutý svedok, jeho brat H. M.. Výpoveď poškodenej, ktorou popísala priebeh udalostí, nie je podporená žiadnym dôkazom, okrem čiastočnej výpovede svedka H. J. ml.. Nie je nikde preukázané, že by nejakým spôsobom mal pomáhať poškodenej pri vybavovaní jej úveru vo VÚB banke alebo, že by zariaďoval otázku bývania v meste Handlová. Vypočutí svedkovia, t.j. otec H. J. ml., J. starší a svedkyňa G. vypovedali len o skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli od poškodenej a ani tieto dôkazy ničím nepotvrdzujú jeho účasť na skutkovom dejí, ktorý popísala poškodená. Práve naopak, v rámci dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, je preukázaný rozpor medzi tvrdením poškodenej a tvrdením svedka H. J. ml., ktorý v rámci konfrontácie dňa 28.05.2018 jednoznačne uviedol, že on nebol pri odovzdávaní peňazí a že pokiaľ to predtým tvrdil, tvrdil to preto, lebo mu takto nakázala poškodená P.. Tento závažný rozpor nebol zo strany súdu vyhodnotený ako dôkaz, ktorý by spochybňoval výpoveď poškodenej. Z ďalšieho dokazovania na súde vyplynulo, a to aj na základe svedeckej výpovede ním navrhnutého svedka U., že pred budovou VÚB banky na T. ceste mu P. vrátila peniaze vo výške 400,00 €, žiadnych 4.400,00 € ani 4.500,00 €. Odovzdanie peňazí vnímal svojimi vlastnými zmyslami práve svedok U.. Či poškodená P. si vybavila nejaký úver v banke alebo nie, to pre neho nebolo dôležité a o existencii tohto úveru sa dozvedel až počas trestného konania. V tomto smere, pokiaľ ide o priebeh udalostí pred VÚB bankou, sú vo výpovedi poškodenej P. veľké rozpory aj v tom, kto bol prítomný pri odovzdávaní údajných 4.400 € do jeho rúk a ako to malo prebehnúť. Keďže výpoveď poškodenej, ktorou ho usvedčuje z konania, ktoré je popísané v skutkovej vete, nie je ničím podložená a preukázaná a dokonca táto výpoveď vykazuje značné rozpory s poukazom na ďalšie dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, je toho názoru, že okresný súd pri rozhodovaní v uvedenej veci zásadným spôsobom porušil základnú trestno-procesnú zásadu in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu v Prievidzi v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil v celom rozsahu a vo veci vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku tak, že ho spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, t.j. že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, ktoré sa konalo za splnenia zákonných podmienok v jeho neprítomnosti, prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm.a) Tr.por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, resp. že obžalovaný hodnotí dôkazy inak ako súd prvého stupňa, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v

rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona. Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodenej E. P. a svedka H. J. ml., tiež nepriamo výpoveďami svedkov H. J. st. a L. G., ako i listinnými dôkazmi tak, ako na ne podrobne poukazuje súd prvého stupňa. Odvolacie námietky sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného pred okresným súdom, ktorý sa v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia vysporiadal i s rozpormi vo výpoveďach svedkov, na ktoré poukazuje obžalovaný v dôvodoch odvolania. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, ktorý postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona, pretože obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. S podrobnejším odôvodnením odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Pri ukladaní trestu okresný súd taktiež správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ nebol súdne trestaný, ani postihnutý za priestupok. S ohľadom na uvedené súd ukladal trest za použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a nezistení priťažujúcej okolnosti, uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 14 mesiacov, pričom výkon tohto trestu tomuto podmienčne odložil na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že takto uložený trest odňatia slobody, je trestom zákonným, primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. Napokon i výrok o náhrade škody, ktorým bola podľa § 277 ods.1 Tr.por. obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenej E. P. škodu vo výške 4400 eur, má oporu vo vykonaných dôkazoch a je správny a zákonný.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.